

Sarajevo – legende, mitovi, tajne - najpoznatije ukleto mjesto u Bosni i Hercegovini se nalazi u srcu Baščaršije

Tarik Jažić, Sarajevo

Mnoge ispričane legende, ali i historijski zapisi, opravdano svrstavaju sarajevsku Vijećnicu na prvo mjesto na ljestvici najpoznatijih ukletih mjesta u Bosni i Hercegovini. Prvi projekat Vijećnice je djelo slovačkog arhitekta Karla Paržika. Njegov nacrt nije zadovoljio želje tadašnjeg ministra Benjamina Kalaya

, pa je izrada projekta ubrzo povjerena

Alexandru Witteku

. Wittekov projekat je bio zadovoljavajući, nakon čega je povjeren

Ćirililu Ivekoviću

koji je bio zadužen za samu izvedbu projekta. Izgradnja objekta je trajala od 1892. do 1894. godine, a kao gradska vijećnica zvanično je u upotrebi od 1896. godine.

Upravo u samom procesu izgradnje Vijećnice javljaju se i prve priče vezane za prokletstvo ove građevine. Prva u nizu nesreća desila se tokom njene izgradnje kada je konopac kojim se dizala kanta sa malterom pukao, a kanta je u padu ubila jednog od radnika. Za nepunih 20 godina kasnije, u samoj blizini Vijećnice ubijeni su austrougarski prijestolonasljednik Franc Ferdinand i njegova žena

Sofija

To nije bilo jedino ubistvo vezano za Vijećnicu. Godine 1983., iz potpuno nepoznatih razloga i veoma hladnokrvno, tadašnji portir Vijećnice

Ilijaz

izvršava ubistvo najboljeg prijatelja

Fatmira

sa čak devet ispaljenih metaka.

Pored ubistava, ova ukleta gradska vijećnica bila je i poprište nekoliko samoubistava. Prvi pokušaj samoubistva skokom sa prozora Vijećnice izvela je, tada tridesetogodišnja radnica na održavanju biblioteke, Ankica Bulić. U njoj se 1964. godine objesio direktor Narodne biblioteke Bosne i Hercegovine Vojo Kreco, a nedugo nakon njegovog samoubistva na isti korak se odlučila i tridesetsedmogodišnja Ksenija Karić, daktilografkinja u biblioteci. Bilo je tu još mnogo pokušaja samoubistva i ostalih uposlenika gradske Vijećnice, a razlozi nikada neće biti poznati.

Još nekoliko nesretnih slučajeva vezanih za Vijećnicu je zabilježeno kroz historiju. Pod nesretnim okolnostima život je izgubio i uposlenik Branko Čulić koji se sredinom sedamdesetih godina, prilikom izlaska sa posla, okliznuo i udario glavom od stepenište Vijećnice gdje je na licu mjesta umro. I dvojica direktora Vijećnice su na neobične načine umrli. Direktor

Luka Đaković

je umro prvog dana penzije, odmah po završetku rada u Vijećnici, a direktor

Dževad Dautović

je poginuo u saobraćajnoj nesreći prilikom povratka kući sa posla.

U proteklom ratu Vijećnica je bila u potpunosti uništena. Godine 2000., prilikom rekonstrukcije unutrašnjeg dijela Vijećnice, arhitekta Taib Hadžović gubi život prilikom obrušavanja stepeništa teškog pet tona.

Nakon svih nepobitnih činjenica vezanih za ubistva, samoubistva i nesretne slučajeve koje su kroz historiju pratile ovu zgradu, s pravom se postavlja pitanje ko je prokleo Vijećnicu i zbog čega? Usmena predanja i legende vezane za Vijećnicu kažu da se osnovni razlog prokletstva Vijećnice krije u činjenici da se tokom njene izgradnje nije pustila krv ovna (jedan od narodnih običaja muslimana na prostoru Bosne i Hercegovine je klanje ovna pri podizanju temelja objekta – prinošenje žrtve).

Misterije sarajevske vijećnice

Autor Administrator

Petak, 10 Studeni 2017 07:55 - Ažurirano Petak, 10 Studeni 2017 08:01

Vijećnica je izgrađena na prostoru mejdana (trga) i kuće Mustafe paše Babića. Mustafa paša Babić je i na drugoj strani Miljacke imao svoje posjede, Babića baštu i džamiju hadži Mustafe, danas poznatiju kao Hadžijsku džamiju. Mustafa je bio jedan od glavnih buntovnika protiv vlasti tadašnjeg sultana Omera paše Latasa, pa je zbog toga protjeran iz Sarajeva 1851. godine, a njegov posjed je pretvoren u državni na kojem su se, prema pisanju Esme Smailbegović u knjizi "Priče o Sarajevu", izvršavale mnogobrojne egzekucije vješanjem.

Međutim, najodgovornija osoba za postojanje prokletstva Vijećnice je njen arhitekta Wittek. Pred sami početak gradnje Vijećnice, Wittek je otišao na poslovni put u Kairo. Njegov suparnik Paržik, koji nije zadovoljio želje Kalaya, ali je zauzvrat dobio posao izgradnje Beledije, iskoristio je taj trenutak nepažnje i u nacrtima Vijećnice napravio izmjene. Prema originalnom projektu, ulaz u Vijećnicu je trebao biti okrenut Baščaršiji, a ne Miljacki. Nakon povratka iz Kaira, Wittek se susreće sa poluizgrađenom građevinom koja nije kreirana onako kako je on zamislio i potpuno gubi razum. Ubrzo biva smješten u bolnicu u kojoj pokušava izvršiti samoubistvo u nekoliko navrata. Wittekova jedina želja je bila da bude sahranjen u Vijećnici u kojoj je, navodno, predvidio i posebnu prostoriju za svoj grob. U svojim napadima ludila često bi proklinjao Vijećnicu. Svoj život je okončao u bolnici samoubistvom (vješanjem).

(Tekst je prenesen sa [bloga Tarika Jažića](#)){comments on}